

**MIDA MA PEAKSIN TEADMA
PAASTUST JA
ALMUSEST?**

Paast islamis - 3

Paastu erinevad väärtused - 3

Ramadan – terve kuu jagu enesekontrolli - 5

Miks on paast määratud kuukalendriga? - 8

Mis katkestab või tühistab paastu? - 8

Vabastus paastumisest - 10

Vabatahtlik paastumine - 11

Ašura päeva paast - 12

Näpunäiteid Ramadanikuuks – 13

Almus islamis – 18

Heategevuse liigid – 18

Zakaat ja rikkuse jaotamine – 19

Kuidas jagada zakaati? – 20

Kohustuslik almus – 20

Zakaati on kahte sorti – 21

 Kellele maksta zakaat *ul-mali*? – 21

 Näpunäiteid zakaat *ul-fitri* maksmiseks – 22

Kõik siin kokku kogutud tekstid on üleval Internetileheküljel

www.islam.pri.ee

SOOVIN ROHKEM TEADA / ISLAMIS 5 TUGISAMMAST / Paast –
SAUM

SOOVIN ROHKEM TEADA / ISLAMI 5 TUGISAMMAST / Almus – ZAKAAT

PAAST ISLAMIS

Paast ehk *saum* on islami seadus, mis seisab kõrvuti palve, almuse ja palverännakuga. Paastumine oli vaidlematult harjumuseks ka varem, ette nähtud juba eelmistes ilmutatud raamatutes, ent islam tegi sellest kohustuse ja määras kindlaks paastumise aja.

Paast võib olla nii kohustuslik kui ka vabatahtlik. Igale täiskasvanud ja nii füüsilise kui vaimse tervise juures olevale moslemile on kohustuseks paastuda igal aastal islamikalendri üheksanda kuu Ramadanikuu jooksul päikesetõusust päikeseloojanguni. Paast kujutab endast esmajoones söögist, joogist ja seksuaalsuhetest loobumist. Need, kelle paast on juba vaimsema tähendusega, jälgivad paastu ajal veelgi terasemalt kui tavaliselt, et nad ei vihastaks, ei valetaks, ei peksaks kellegi vastu keelt jne. Paast kujutab endast inimese vaimu võitu füüsilise üle.

PAASTU ERINEVAD VÄÄRTUSED

Kui moslem paastub, teeb ta seda päikesetõusust (esimesest kiirest) päikeseloojanguni. Nende kahe aja vahel hoidub ta söömast, joomast, suitsetamast, parfüümi kasutamisest ja seksuaalvahekorra Jumalale kuuletumise ja Tema armastamise märgiks. See kohustus kestab kogu Ramadanikuu ehk 29 või 30 päeva, st kuni noore kuu ilmumiseni. Ramadanikuu on islamikalendri üheksas kuu ja oluline selle poolest, et see on aeg, mille Jumal valis Koraani esmaseks ilmutamiseks. Sel põhjusel kuulub Ramadanikuu juurde kindlasti ka Koraani lugemine ja palvetamine.

Islam on paastumine mõeldud suure vaimse proovilepanekuna. Moslem tunneb nälga, ent ta ei söö, tal on janu, ent ta ei joo, kuna paastub kuulekusest Jumalale. Moslem teab, et Jumal on Kõige Kõrgem ja ta valib Jumala rahulolu.

Paastumine pole üksnes nälg, see on oma pühendumise, kannatlikkuse ja tahtejõu suurendamine. On palju inimesi, kes ei saa Ramadanikuust muud, kui vaid nälja ja ebamugavustunde, nende hulgas inimesed, kes paastu ajal teisi taga räägivad, laimavad, vaidlevad ja vannuvad.

Ramadanikuu lõpetab suur, kolm päeva kestev pidustus ehk *aid ul-fitr*, mil inimesed kannavad oma parimaid rõivaid ning palvetavad hommikul erilise pidupäeva palve. Pidustuste puhul külastatakse sugulasi, tehakse lastele kingitusi ja antakse vaestele almust. Kodudes kaetakse rikkalik laud, millel eriline koht maiustustel, ja tuntakse rõõmu, et on suudetud olla Jumalale kuulelikud.

Paastumine õpetab moslemit alati ja kõikjal Jumalat meenutama. Paastu läbi areneb moslemi hoiak täielikuks Jumalale alistumiseks ja samaaegselt selgeks teadmiseks Jumala kohalolekust ja ligidusest. See on uskliku arengu aluseks - elamine Jumala reeglite kohaselt.

Paastumisel on ka teised moraalsed väärtused. Üksteist kuud joob ja sööb moslem, mida ja millal ise tahab. Paastukuul peab ta end talitsema, peab oma harjumusi muutma ja tunge vaos hoidma. Nii aitab paastumine tal õppida oma harjumustele ja tungidele järeleandmise orjusest vabaneda. Inimene, kes õigesti paastub, on võimeline distsiplineerima oma kirglikke ihasid, asetades end füüsilistest ahvatlustest kõrgemale.

Paastumine õpetab inimesele kannatlikkust, suurendab ta tahtejõudu ja näitab, kuidas eluraskustest üle saada. Ka aitab paastumine üle saada isekusest, ahnusest, laiskusest ja muudest halbade iseloomujoontest – paast on positiivne distsipliin.

Kui moslem on kord juba selgeks saanud, kuidas oma tungile söögi, joogi ja seksi järele vastu seista, suudab ta seda ka teiste tungide puhul. Siiski, need kolm vajadust on inimese jaoks tugevaimad ja nii suudab ta taltsutada ka vähem tugevamaid ihasid, nagu iha raha või kinnisvara järele.

Paljud patud ja kuriteod toimuvad põhjusel, et inimesed ei suuda oma tungidele vastu seista, kuni need on rahuldatud ja tungid on inimese üle võimust võtnud. Patused ja kurjategjad on enamasti inimesed, kes on jõuetud oma selliste tungide ees, nagu seks ja raha. Kui inimesed kuu aega paastuga end treenivad, et oma tugevatele füüsilistele vajadustele vastu seista, on nad tähtsaima pattude ja kuritegude põhjuse kontrollile allutanud. Islam ei ütle inimesele ainult mis on hea ja mis on halb, vaid õpetab ka inimest, kuidas endas halba alla suruda ja headust suurendada.

Paastumisel on ka teine, sotsiaalne väärtus. Kõik moslemid üle kogu maailma alustavad ja lõpetavad paastumise samal ajal. Tegu on lausa rahvusvahelise ühtsusega. Geograafilises piirkonnas, kus päike ajaerinevuseta tõuseb ja loojub, paastuvad kõik moslemid ühel ajal – nad alustavad hommikul ja lõpetavad õhtul ühel ja samal ajal;

söövad, paastuvad ja palvetavad ühel ja samal ajal. See rõhutab ühtsust, kokkukuuluvust ja vennaskonna tunnet moslemite vahel.

Paastukuu ehk Ramadanikuu ajal on kaks söögikorda – üks enne päikese tõusu ja teine pärast päikese loojangut. **See on teine võrdsuse printsiip usklike vahel:** igaüks sööb kaks toidukorda ühel ja samal ajal. Muul ajal on inimesed vabad valima, millal ja mida nad söövad.

Islamis paastuvad kõik – rikkad ja vaesed, noored ja vanad, mehed ja naised. Ka rikkad on kohustatud tundma, mida tähendab nälg. Nii saavad nad kogeda, mida tähendab olla vaene. Paastumine viib suurema sotsiaalse võrdsuseni, kaastunde suurenemiseni ja vaeste raskuste mõistmiseni. Ramadanikuul on inimesed heasüdamlikud, lahked ja teineteist toetavad – õhk on täis kuulekust ja headust.

Paastumisel on ka füüsiline väärtus – inimese seedimissüsteem saab kuldse võimaluse puhkamiseks. Tihti annavad arstid oma patsientidele nõu vähem ja väiksemas koguses süüa või siis kaalu alandada. Islamis on paastumine hea, kaitsev ja tervendav ravi seedimissüsteemile. Tuleb loomulikult meeles pidada, et päikese loojudes peaks õhtusöögiks valima tervislikku toitu ning mitte terve öö rasvaseid ning maguasid palasid kugistama.

Prohveti (صلى الله عليه وسلم) õpetuste kohaselt on paastumisel ka seksuaaltungi alla suruv toime ja see fakt on tänapäeval meditsiiniliselt tõestatud.

RAMADAN –

TERVE KUU JAGU ENESEKONTROLLI

Ramadanikuu on islamikalendri (hižri) järgselt 9. kuu. Kuna tegemist on kuukalendriga, siis on islamikalendri aasta 10 päeva võrra lühem kui tavaline päikesekalendri aasta. Seepärast ei ole ka islami religioossetel pühadel päikesekalendris kindlaid kuupäevi: igal aastal nihkuvad kõik pühad 10 päeva võrra ettepoole.

Miks on Ramadanikuu eriline?

Ramadanikuu on 12 kuu seas eriline selle poolest, et on pühendatud inimhinge ja –keha võitlusele kõige kurja vastu, mis on meie sees ning mis meid ümbritseb. See on kuu aega enesepuhastumist, kuu aega hingelist puhkust, kuu aega intensiivset tööd enese kallal.

Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Ramadanikuu saabudes paradiisi väravad avanevad ning põrgu väravad sulguvad, deemonid seotakse kinni ning ingel teatab: „See, kes sünnitab head, astugu ligi! See, kes sünnitab halba, hoidku end tagasi!” ning nii käib see kuni Ramadanikuu lõpuni.*”

Ramadanikuu on eriline veel selle poolest, et sel pühal kuul ühines maa taevaga, et vastu võtta esimene revelatsioon Pühast Koraanist. Sellepärast ongi Ramadanikuu aeg, mil lepitada omavahel maa ja taevas, vaim ja materia, hing ja keha.

Mida kujutab endast Ramadanikuu paast?

Ramadanikuu paastu võib jaotada kolmeks, vastavalt sellele, kes paastuvad.

Kõige tavalisemate inimeste jaoks koosneb paastumine mitte-söömisest, mitte-joonisest ning seksuaalvahekorra hoidumisest päikesetõusust kuni päikeseloojanguni.

Nende jaoks, kes kuuluvad hingelise eliidi hulka, kujutab Ramadanikuu paast endast veel ka pilgu, keele, käe, jala, kõrva ja silma poolt toimepandavatest pattudest (või tegudest, mis viivad patuni) hoidumist. See tähendab praktikas seda, et paastu ajal ei tohiks vihastuda, kellegi peale karjuda, vaadata või kuulata seda, mis on *haram* (keelatud) jne.

Nende jaoks, kes seisavad Jumalale kõige lähemal, kes moodustavad eliitgrupi eliidi seas, tähendab Ramadanikuu paast kuuks ajaks kõigest maisest välja lülitumist, kõigest sellest hoidumist, mis võiks mõtte Jumalalt ning Tema tahtelt kõrvale viia. Kolmandasse gruppi ei saa loomulikult kuuluda need, kes esimeses ja teises grupis mainitu tegemata jäätavad.

Parim paastujate seas on see, kes mitte ei paastu vaid kõhu ja suuga, vaid kes paastub ka südamega! Samas ei tohiks ka kõige usinamad paastujad unustada, et neil on ka kohustused oma perekonna ees: pereisa ei tohiks jätta oma naist ja lapsi terveks kuuks üksi, ise kogu aja mošees palvetades ja Koraani lugedes.

Mida peaks Ramadanikuul tegema?

Ramadanikuu on enesekontrolli ja hingelise distsipliini kuu. See kuu pole lihtsalt paastumine terveks pikaks päveaks, vaid toob endaga kaasa teisi soovitatud kohustusi.

Koraani lugemine - Selle kuu jooksul võiks paastuv moslem vähemalt korra Koraani kaanest kaaneni läbi lugeda. Samas peab palveaegadest väga täpselt kinni pidama.

Vabatahtlik almuste andmine - Ka almuse andmine on paastumisega tihedalt seotud, kuna moslem tunneb oma nahal nälga ja janu. See on paastujale mõtlemiseks, mida

tunnevad vaesed, kel pole raha toidu muretsemiseks. Niisiis on moslemile parem anda paastukuu ajal rohkelt almust.

Zakaat ehk kohustuslik vaestemaks - *Zakaat* on islami neljas tugisammas. Moslemitel on soovitatav just paastukuul vara pealt makstavat vaestemaksu anda, et ka nood, kellele majanduslik olukord muidu seda ei luba, võiksid sellel pühal kuul peale päevast paastu korraliku kõhutäie süüa.

Kannatlikkus ja vagadus - On tähtis hoiduda vihastumast, olla kannatlik ning tasakaalukas. Ei mingit tühja juttu ning tagarääkimisi - paastukuul tuleks tegeleda olulisega. Paastuda ning samas vihane olla ja teisi taga rääkida pole mitte ainult paastuvale moslemile kahjulik, vaid see võib lausa paastu katkestada.

Tarawihi palved - Peale kohustuslike palvete on ka vabatahtlikud palved, mis paastukuul peale viiendat palvet - *išat* - sooritatakse. Need palved koosnevad 13-st ($5 \times 2 + 2 + 1$) või 21-st ($9 \times 2 + 2 + 1$) *rakast*. Need palved pole kohustuslikud, ent siiski paastukuul tungivalt soovitatavad. Meie Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ise tegi nii ja seda eriti viimasel kümnel paastukuu ööl.

Miks just Ramadanikuu?

Jumal valis Ramadanikuu paastukuuks, kuna sel kuul ilmutati Muhammedile (صلى الله عليه وسلم), Püha Koraani esimesed read. See on kuukalendri üheksas, ülev ja õnnistatud kuu, mille jooksul on kurjad jõud aheldatud. Sel kuul on üks öö, *lailat ul-qadr* (saatuse öö), mil ilmutati Prohvet Muhammedile (صلى الله عليه وسلم) ingel Gaabrieli kaudu esmakordelt Koraan. Veetes selle öö Jumalale pühendudes, on see Jumala silmis rohkem väärt kui tuhat kuud pühendumust. Vaid Jumal teab täpselt, mis kuupäeval see öö Ramadanikuu on, kuid Prohveti (صلى الله عليه وسلم) pärimusele tuginedes on selleks 27. öö. Kes veedab selle öö siiras usus palvetades, see on andeks saanud kõik oma eelnevad patud.

Üks võimalus Ramadanikuu ööde tähistamiseks on soovituslik *tarawihi* palvus, mida sooritatakse pärast ööpalvust ja mis koosneb 10 kuni 20 *rakast*. Kes palvetab *tarawihi* palvust Ramadanikuu öödel siiras usus ja pühendumuses Jumalale, see on Jumala soovil andeks saanud oma eelnevad patud.

Meestele tähendab Ramadanikuu ka eraldumist mošeesse ehk *itikaafi*, mis kestab 24 tunnist kümne päevani. See eraldatus on soovituslik eriti kuu kümne viimase päeva jooksul inimestele, kel pole muid kohustusi ja kes soovivad pühendada oma aja täielikult

Jumalale. Mošeesse eralduja peab olema täiskasvanud selge mõistuse juures olev inimene, kes veedab kogu oma aja mošees paastudes ja palvetades ning Koraani lugedes.

MIKS ON PAASTUMINE MÄÄRATUD KUUKALENDRIGA?

Selleks on tõenäoliselt oma põhjus, miks see kuu on valitud just kuukalendrist ja mitte päikesekalendrist. Kui Ramadan paast oleks alati samal päikesekalendri kuul, oleks sel alati kindlad kliimatilised omadused, mis igal maal erineksid, s.t. see kuu oleks ühel maal alati kuum, teisel külm ning kolmandal mõõdukas. Ramadan paast oleks päikesekalendri järgi ühele rahvale alati lihtne, kuna oleks külm või mõõdukas, ja teisele rahvale alati raske, kuna oleks kuum. Ent Jumal on Õiglane - Ta valis kuukalendri, kuna see on liikuv. Ramadanikuu peab igal pool maailmas kõikidel päikesekalendri kuudel esinema – olgu see siis jaanuaris, augustis, oktoobris või siis mõnel muul kuul aastas. Kuid on ka praktiline põhjus – kuukalendri algust on lihtne kindlaks teha, olgu inimene kirjaoskamatu või haritud, pärit linnast või maalt. Kui ilmub noorkuu, tähendab see Ramadanikuu algust, kui kuu väheneb ja kaob, tähendab see paastu lõppu.

MIS KATKESTAB VÕI TÜHISTAB PAASTU?

Igasugune ettekavatsematu tegu, nagu kogemata söömine või joomine või seksuaalvahekord, ka „märg” unenägu, ei tühista paastu eeldusel, et see tegevus lõpetatakse kohe, kui meenub paastumise kohustus. Kuid igasuguse tahtliku reeglite rikkumise puhul ilma mõjuva põhjuseta tuleb kaotatud päev tasa teha ja sellele lisaks veel paastuda kuuskümmend päeva järjest või anda kuuekümnele vaesele moslemile kaks toidukorda või anda ühele vaesele moslemile kaks toidukorda kuuskümmend päeva järjest või anda kuuekümnele vaesele moslemile 1,6 kg teravilja või selles väärtuses sularaha. Soovitav ei ole paastumise ajal ka närimiskummi närimine, igasugune toidu, oma suuvedelike suhu kogumine ja selle alla neelemine janu kustutamiseks, hambapasta kasutamine hammastepesu aja ja liigne vee kuristamine nt palveks puhastumise ajal. Ka nälja ja janu üle kurtmine, vaidlemine ja ebasüüdsate sõnade kasutamine, teiste taga

rääkimine, valetamine ja vandumine ei kuulu paastumise juurde ja võivad seega paastu katkestada.

Paastu enneaegsed katkestajad:

1. Seksuaalsuhted –

- Paastu võivad katkestada isegi suudlused või kallistused, kõik oleneb sellest, kas need tõid endaga kaasa spermaerituse või tupevooluse või mitte. Parem on sellistest asjadest hoiduda, et mitte kogemata hätta sattuda. Sõbralik põsemusi on lubatud, kuid üks igäüks tea oma piire ise.
- Kui keegi astub meelega paastu ajal vahekorda, siis tuleb järgi teha see kaotatud päev pluss 2 kuud pausipäevadeta paastu. (Niipea, kui ühel päeval paast enneaegselt katkeb selle kahe kuu jooksul, peab kõike otsast alustama.)
- Kui naist paastu ajal seksuaalsuhteks sunnitakse, siis ei pea ta isegi multiorgasmide korral kahte kuud paastu tegema. Kui soovib, võib teha vaid selle ühe päeva.
- Kui mõtte tõttu tuleb tahtmatult spermavool või tupeeritis, siis tuleb järgi teha see päev.
- Kui teed lõunauinakut ning näed erootilist unenägu, mille tulemusel eritub spermat või tupevoolust, siis ei pea seda päeva järgi tegema, kuna see oli tahtmatu ning inimesest olenematu. Tuleb lihtsalt sooritada *ghusl* ning paastu jätkata.

2. Söömine –

- Kõik vedelik, mis suu, nina või silma kaudu makku jõuab, katkestab paastu. (NB! Mitte liialdada nohu, pisarate või sülje süüdistamisega ning kontrollimisega.)
- Kui sööd kogemata (ei pane tähele, näksid või maitset midagi harjumusest), siis niipea, kui märkad, lõpeta kohe ja ütle: „Alhamdulillah! Aitäh Jumalale, kes mind toitis!” ja sinu paast kehtib.
- Kui sööd meelega, on see kõigist paastu enneaegsetest katkestajatest kõige hullem juhus, kuna ei ole teada, kuidas seda heastada.

3. Rohud –

- Silmatilku või nohutilku ei tohi panna, välja arvatud, kui see on tõesti vajalik (näiteks silmas on kange põletik).

- Kõik rohud on keelatud, välja arvatud kui tegemist on inimesega, kes on krooniliselt haige ning võtab alati rohtu (näiteks diabeetikud, astmahaiged jne). Kui tavaliselt terve inimene on haige, siis ta ei ole kohustatud paastuma; paastub hiljem järgi, kui on terve.
- Vereanalüüsi andmine ei katkesta küll paastu, kuid ei ole soovitatav. Lihtsalt doonoriks minna on paastu ajal keelatud.
- Hambaravi ei ole probleem, isegi kui hammas välja tõmmatakse.
- Ka enese vigastamisel haava puhastamine rohuga ei ole probleem.
- Oksendamine ei katkesta paastu, välja arvatud, kui seda tehakse meelega.

4. Rasedus ja imetamine –

- Rase või imetav naine, kes kardab oma lapse pärast, on paastust vabastatud ning teeb selle järgi siis, kui olukord on muutunud.

5. Hambapesu –

- Hambaid võib pesta ükskõik kui palju, kuid neutraalse hambapastaga. Parem oleks kasutada *siwaki*.
- *Wudu* tegemisel ei ole soovitatav väga ägedalt kurku kuristada.

6. Valed –

- Valetamine katkestab paastu ja kõik *hasanad* lähevad sellele, kelle peale valetatakse.

7. Haigus või reis –

- Kui oled haige või reisisid ja ei saa paastuda, pead sama arvu päevi järgi tegema. Kindlasti tuleb need järgi teha enne järgmist Ramdanikuud.
- Kui juhtub, et inimene sureb enne järgitegemist, siis ei ole sellest probleemi, kui tegemata jäi kohustuslik paast – keegi ei vali oma surma aega ja keegi ei saa valida ka seda, et peab paastuma. Kui aga tegu on vabatahtliku endale määratud kohustusega paastuda ja see jäi täitmata, siis peaks keegi perekonnast selle täitma, vastasel juhul jääb see kirja nagu võlg.
- Need kes on haiged ilma tervenemislootuseta ning seetõttu paastuda ei saa, peavad andma ühe toiduportsu päevas iga paastumata päeva eest.

VABASTUS PAASTUMISEST

Islam on kergesti järgitav, mõistusega võetav usk. Iga täiskasvanud moslem, kes on vaimselt ja füüsiliselt selleks võimeline, peab paastuma, ent esineb ka erandeid.

Paastust on vabastatud **lapsed**, kes pole jõudnud veel puberteediikka ja inimesed, kes **pole terve mõistuse juures**.

Kui keegi on **haige või reisil**, on tal õigus paastu mitte pidada tingimusel, et ta selle hiljem tasa teeb. Kui keegi on alaliselt reisil või haige või tema töö on füüsiliselt väga raske, peab ta igal päeval, mil ta paastuda ei saa, ühte vaest toitma.

Kui meeste- või naisterahvas on **vana** ja ei saa paastuda, peab ta puudustkannatavat inimest toitma igal päeval, mil ta paastuda ei saa.

Kui naine on **rased või imetab**, pole ta kohustatud paastuma, ent ta peab selle asemel puudustkannatavat inimest toitma või paastu järgi tegema. Naine, kellel on **menstruatsioon**, peab paastu katkestama ja hiljem kaotatud päevad tasa tegema.

VABATAHTLIK PAASTUMINE

Kõigil füüsiliselt teostatavatel islami tugisammastel (palved, vaestemaks, paastumine ja palverännak) on nii kohustuslik ja kui ka vabatahtlik osa. Tuleb palvetada viis korda päevas, ent võib ka rohkem. On kohustuslik anda oma kasumist aastas 2,5 % vaestele, ent võib soovi korral anda ka rohkem. Peab Ramadanikuul paastuma, ent kui on soovi, võib paastuda rohkem päevi. On kohustuslik, kui see on füüsiliselt ja majanduslikud võimalik, kord elus teha palverännak, ent kui on soovi, võib seda teha ka tihedamini. Islam soovitab paastumisega tegeleda tegelikult kogu aasta jooksul. Parim on teha seda ülepäeviti või igal esmaspäeval ja neljapäeval, kuid paastunud päevade arv kokku ei tohi olla rohkem kui pool aastat. Igal juhul on piisav, kui paastuda kolm päeva igas kuus. Soovituslik on paastuda kuus päeva Šaualikuus (kuukalendri kuu kohe peale Ramadanikuud), Arafati päeval, *šabanipäeval* ja *ašurapäeval*.

Keelatud on paastuda üks päev enne Ramadanikuu algust, kahel *aidi* päeval, palveränduritel Arafati päeval ja kahel *aid ul-adhale* järgneval päeval. Kõigil on keelatud paastuda terve aasta läbi ja üksikult reedesel päeval (ilma, et selle eest oleks neljapäev või järel laupäev).

Moslem võib paastuda ka oma vande märgiks, kui antakse vanne paastuda teatud arv päevi juhul, kui saavutatakse mingis asjas edu või läheb korda halvast situatsioonist välja

tulla, nt saada vabaks võlast. Kuid kui olukord on lahenenud, muutub paast kohustuslikuks ja tuleb paastuda lubatud arv päevi.

Islam pole askees, karm eluviis, mis keelaks kõik meelepärased naudingud. Alati on jumalateenistuslikel kohustustel ka piir. Need kohustused on vaid selleks, et elu lihtsustada ja õnnelikumaks teha. Pole ju mõistusepärane päevad ja ööd palvetada, terve aasta paastuda ja kogu oma raha vaestele loovutada.

Kui vabatahtlikud paastud panna paremusjärjestusse, saaksime järgmise

nimekirja:

1. esmaspäev ja neljapäev
2. 6 Šaualikuu päeva
3. Arafati päev (9. Dhu l-Hižža (palverännakukuu) päev; välja arvatud palveränduritele)
4. 9 esimest Dhu l-Hižža päeva (pühamad kui Ramadanikuu 10 viimast päeva)
5. iga kuukalendri kuu 13, 14, 15 päev (või 12, 13, 14 või 14, 15, 16)
6. *ašurapäev* (kuukalendri esimese kuu, Muharrami 10. päev; juurde võib võtta ka 9. või 11. päeva)

AŠURA PÄEVA PAAST

Üheks vabatahtlike paastude hulgast on *ašura* päeva paast. Nagu vihjab selle päeva nimi (*'ašara* tähendab araabia keeles 10), on tegemist Muharrami kuu (islamikalendri esimene kuu) 10. päevaga.

Ühe Aiša (raa) poolt edastatud *hadithi* kohaselt paastus Quraiši hõim juba enne islami ilmumist Mekas Muharrami kuu 10. päeval, seega *ašura* päeval. (Al-Bukhari, Muslim)

Kui Prohvet (صلى الله عليه وسلم) kolis ümber Mediinasse, avastas ta, et ka juudid paastusid sel päeval. Ta küsis neilt selle kohta ja nood seletasid talle, et see oli nende jaoks üks püha päev, kuna sel päeval päästis Jumal prohvet Moosese ja tema rahva, avades neile mere ja seejärel uputades vaarao sõdalased. Prohvet (صلى الله عليه وسلم) andis seejärel moslemitele käsu sel päeval paastuda.

See paast jäi kohustuslikuks kuni ajani, kui Jumal tegi kohustuslikuks Ramadanikuu paastu. Kui Ramadanist sai kohustus, muutus *ašura* päeva paast vabatahtlikuks. Ibn Umar (raa) on edastanud, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kes tahab, see paastugu ja kes tahab, see söögu (sel päeval)*” (Al-Bukhari, Muslim)

Kõige parem on paastuda nii Muharrami kuu 9. kui ka 10. päeval. Ibn Abbas (raa) on edastanud, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kui ma järgmisel aastal veel sel ajal elus olen, siis paastun ma 9. (koos 10-ga).*” Kuid Prohvet (صلى الله عليه وسلم) suri enne järgmist aastat.

Seega soovitas Prohvet (صلى الله عليه وسلم) meil paastuda nii 9. kui ka 10., erinevalt juutidest, kes paastuvad vaid 10.

Miks on hea sel päeval paastuda?

Abu Qatāda (raa) on edastanud, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*See paast kustutab eelnenud aasta patud.*” (Muslim)

Õige kavatsusega võime saada Jumalalt väärrika tasu. Kui paastume neil päevadel, elustame Sunnat, tehes nii, nagu Prohvet (صلى الله عليه وسلم) on meil soovitanud teha. Samas anname eeskuju ka teistele ja võib-olla õpetame neile nende religiooni kohta midagi, mida nad varem ei teadnud. Seegi on Jumala silmis suure väärtusega heategu.

See, kes usub tõeliselt, ei lase mööda minna ühelgi võimalusel oma hinge puhastada ning teha midagi head. Ärgem unustagem, et sellest ilmast ei jää meile midagi muud, kui meie head teod Viimse Kohtupäeva kaalule.

NÄPUNÄITEID RAMADANIKUUKS

- Inimene on nagu aed, mis on aasta aega harimata olnud: räpane, umbrohtu kasvanud, kuivanud lehed igal pool jne. Ramadanikuu on aeg, millal kõik jälle korda seada, teha oma hinges ja kehas suurpuhastus.
- Ramadanikuu palve on nagu 70x (lõputuse sümbol) palve tavalisel ajal.
- Ramadanikuu paast on ainus kohustuslik paast. Teised paastud on kõik vabatahtlikud – kui soovid teha, siis tee, saad tasutud, kuid ei ole selleks kohustatud.
- Ramadanikuu paast muutus kohustuslikuks alates 624. aastast. Enne seda oli võimalik kas paastuda või toita vaeseid. Järgmisest aastast aga muutus paast kõigile kohustuslikuks. Alguses oli söömine lubatud vaid *maghribi* ja *iša* vahel, kuid see oli väga raske, kuna kui keegi juhtus magama jääma, siis pidi ta järgmist *maghribi* ootama. Seejärel lubas Jumal süüa *maghribi* ja *fažri* vahelisel ajal.

- Ramadanikuu 10 esimest päeva on vastupidavus, 10 järgmist on halastus ning 10 viimast on puhastumine.
- Neile, kellele ei andestata Ramadanikuul, ei andestata iialgi!
- Ramadanikuu on aeg, mil inimese hingel on võim inimese keha üle. Kui inimene ei suuda oma füüsi kontrollida, on ta vaid mateeria ori.
- Ramadanikuu alguses suletakse põrguvärvad ja kõigi põrguelanike kaebed lakkavad, kuna neile on antud „puhkeaeg”. Paradiisivärvad aga avatakse. Kõik patud, mis Ramadanikuul Jumalale üles tunnistatakse ning ausalt lubatakse, et neid enam iial ei korrata, antakse andeks.
- On moslemeid, kelle ainsaks paastutasuks on nälg ning janu ja palvetasuks väsimus. Need on moslemid, kes paastuvad ning palvetavad automaatselt, traditsiooni või harjumuse tõttu, ilma ise sellele mõtlemata.
- On ka selliseid paastujaid, kes on nagu puu külge seotud eeslid, kellel on toit kõrval, aga kätte ei saa – tuleb oodata kellaaega. Kui siis ahelaist vabanetakse, viskutakse toidule.
- Mitte keegi ei saa teise eest palvetada. Teise inimese eest on võimalik paastuda vaid vabatahtlikku ette vannutud paastu (sellest saab täitmatuse korral võlg). Surma puhul tuleb kadunukese eest maksta *zakaat* ning tasuda tema võlad.
- Paastudes oleme 3 korda Jumalale kuulekad: 1. Enne *fažrit* süües, mõttega sel päeval paastuda. Ka hommikune tõusmine söömiseks ja joomiseks paastu ajal on nagu palve. 2. Keelatud ajast lubatud ajani söömisest/joomisest hoidumine. 3. *Maghribi* palvekutse järgselt otsekohene paastu katkestamine.
- Ramadanikuu alguses valutab paljudel moslemitel pea. See ei ole halb nähtus, peavalu näitab meile, et meie kehast on lahkumas halvad ained.

Paastu alustamine:

- Enne paastu alustamist tuleb südames öelda *niya* ehk kavatsus paastuda. Igal õhtul enne uinumist võib mõelda, et homme plaanin paastuda. (Tavalisel ajal võib seda teha, kui paastutav päev on juba poolenisti läbi ning avastad, et pole veel midagi söönud ja siis tahad paastuna päeva lõpetada.)
- *Fažri* aega arvestatakse sellest, kui päike tõusma hakkab, seega on siis veel päris pime. Süüa ei tohi kindlasti enam siis, kui päike juba oma nina välja pistnud on. Koraanis on

kirjas: „... ja sööge ja jooge, kuni hele koidu (valgus)niit on tumedast ilmne; seejärel paastuge kuni öö saabumiseni.“ (2:187)

- Jumal armastab neid paastujaid, kes söövad kuni viimse võimaliku hetkeni, kuna Jumal on seda neile lubanud. Seega ärge magage *fažrit* maha, sööge kindlasti midagi enne seda ja kui te nii vara süüa veel ei taha, siis jooge klaas vett.

Paastu katkestamine:

- Jumal armastab kõige enam neid paastujaid, kes katkestavad oma paastu koos *maghribi* palvekutsega, kuna Jumal on neile sellest hetkest söömise lubatuks teinud ning esimesel võimalikul hetkel söömine (või joomine) on Jumalale sõnakuulelikkuse ülesnäitamine. Teadmiseks – *muadhhdhin* (see, kes palvele kutsub) on oma paastu juba enne palvekutset katkestanud (st juba siis oli aeg).

- Sunna järgi oleks parim paastu katkestada paaritu arvu (1 või 3 või 5 ...) datlitega (ükskõik kas värskete või kuivatatutega). Kui datleid ei ole, siis klaasi piima või veega. Miks on datlid olulised? Kuna datlid sisaldavad kergestiomistatavat suhkrut, mis läheb kohe verre ning annab momentaalselt kehale vajaliku energia.

- Kui katkestad paastu, võid teha *dua* (midagi Jumalalt paluda), sest Jumal täidab meeeldi paastujate soovid.

Tarawih:

- *Tarawih* on eriline Ramadanikuuga seostatud vabatahtlik palve, mida sooritatakse peale *išat*.

- *Tarawihi* võib teha nii 10 kui ka 18 *rakat* (2 *raka* kaupa), nii mošees kui ka kodus.

- *Sunnaks* on palvetada 4-5 ööd järjest Ramadanikuu jooksul seda palvet öö viimases kolmandikus.

- *Tarawihi* palvetaja tasu on sama, mis tavalisel ajal terve öö palvetajale.

- Kui lähed mošeesse *tarawihi* palvusele ning sul on *iša* veel tegemata, siis asud teistega paralleelselt palvetama, kuid sinu palve *niyaks* on *iša*, samal ajal kui teistel on *tarawih*. Kui teised oma 2 *rakat* on teinud, siis sina ei lõpeta koos nendega, vaid teed oma 2 *išast* puudujäävat *rakat* veel. Kui teised edasi *tarawihi* järgmise 2 *raka* kallale asuvad, hakkad ka sina nendega koos palvetama ning kui teised on *tarawihi* lõpetanud, teed üksi puudujäävad *rakad*.

Leilat ul-qadr:

- *Leilat ul-qadr* ehk saatuse öö on traditsiooni kohaselt Ramadanikuu 27. öö (NB! Islamis ei ole 00h süsteemi, seega 27. Ramadanikuu öö on öö, mis on ENNE 27. päeva.) Keegi ei tea, millal see täpselt on, Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) on meid õpetanud seda ööd otsima Ramadanikuu 10 viimase öö paaritute ööde seast.

- *Leilat ul-qadr* mošees on võrdne 1000 kuu (= 83 aastat ja 3 kuud) palvetamise ja õppimisega.

Almus:

- Iga väike annetus Ramadanikuul on nagu tõeline *zakaat* tavalisel ajal, nii et andke Ramadanikuul võimalikult palju almust.

Naistele:

- Naised kuupuhastuse ajal ei paastu. Kui keset paastupäeva hakkavad päevad, siis katkestad paastu ning hiljem teed terve selle päeva järgi.

- Kui ei ole võimalik keset päeva duši alla minna, siis aitab paastumiseks ka vaid *niyast*. Palvetada võib sellisel juhul vaid *wuduga* (väikese puhastusega).

- Päevad ei kesta kunagi üle 8 päeva, seega kui veritseb veel 9. päeval, siis ei tule sellest välja teha, tuleb teha suur puhastumine ning edasi paastuda ning palvetada.

- Kui naine on rase või imetab ning kardab, et paastumine võib kahjustada last (või arst selle ära keelab), siis on naisel õigus mitte paastuda ning kunagi hiljem, kui see olukord on muutunud, paast järgi teha.

- Isegi naised, kellel on päevad ning kes ei ole veel jõudnud kõiki Ramadanipaastu päevi ära paastuda, võivad *aidi* päeval mošeesse minna, kuigi nad ei sisene palveruumi, ei palveta vaid kuulavad lihtsalt jutlust. Nende *niya* asendab sel päeval seda paastu osa, mis neil veel tegemata on.

Aid ul-fitr:

- *Aid ul-fitr* (Ramadanikuu lõppu tähistav pidupäev) on nagu ühe suurepärase sündmuse kokkuvõte – Ramadani kroonimine.

- *Aidi* päeval on hea tõusta nagu paastu ajal – süüa hommikust enne koitu.

- Kui *fažr* on palvetatud, süüakse paastu lõppemise märgiks midagi enne *aidipalvusele* minemist. *Aidi* päeval paastuda on *haram!*

- On *sunna muakkada*, et kõik moslemid (nii mehed kui naised) lähevad mošeesse *aidī*palvusele.
- Soovitatav on teha enne mošeesse minekut *ghusl* (suur puhastumine), pannakse selga pidurõivad.
- Kui vähegi võimalik, on soovitatav mošeesse minna jalgsi, et kohata võimalikult palju inimesi ning neid pidupäeva puhul tervitada (NB! Ei kehti mitte-islamimaades!)
- Teel kodust mošeesse tuleb omaette korrata *takbiri*: „*allahu akbar, allahu akbar; lāā ilāāha illallah; allahu akbar, allahu akbar; wa lillāāhi l-hamd*”.
- Saabudes mošeesse ei ole vaja teha kahte mošeepalve *rakat*, välja arvatud juhul, kui saabud nii vara, et saad palvesaali ning ei pea palvetama väljas. (Islamimaades on *aidī*de ajal tavaliselt mošeed nii täis, et palvetatakse väljas.)
- *Aidī*palve on reedese kogudusepalve sarnane. Ka seal on 2 *rakat*. Vahe seisneb selles, et *khutba* (jutlus) on peale palvet ja mitte enne.
- Palve algab 7 „*allahu akbariga*” (iga kord tuleb käsi tõsta), seejärel *Fatiha*. Kui tõustakse teiseks *rakaks*, siis on 5 „*allahu akbari*”.
- Peale *tašahudi* ei tohi lihtsalt tõusta ja lahkuda, peab kuulama imaami jutlust.
- Palve järel, kui on kojuminek, panevad inglid paastuja paremasse kätte raamatukese, kus kirjas selle inimese paradiisivaldused.
- Kui sul ei ole võimalik *aidī*palve ajaks mošeesse minna, siis on sul võimalus seda palvet järgi teha. Palvet võib sooritada alates hetkest, kui sinu kohalikus mošees see on peetud. Kui ollakse mitmekesi on parem seda sooritada koos.
- Iga moslem õnnitleb teisi, soovides neile ilusat püha: „*aid saiid, aid mubaarak!*” ja „*taqabbal Allah minna wa minkum!*” ehk võtku Jumal vastu meilt ja teilt!
- Sel päeval käivad moslemid üksteisel külas, eriti oluline on külastada oma vanemaid.

Peale Ramadanani – Šawali 6 päeva:

- Peale Ramadanikuu lõppu saabub Šawalikuu. On *sunnaks* sellel kuul 6 päeva paastuda.
- Šawali 6 päeva ei saa paastuma hakata enne, kui kõik Ramadanikuu võlad (naistel kaasa arvatud kuupuhastuse ning eelmistest Ramadanidest raseduse või imetamise tõttu tegemata jäänud päevad) on tasutud.

- Need, kes paastuvad Ramadanikuu ning 6 päeva Šawalist, oleks paastunud justkui terve aasta.

ALMUS ISLAMIS

Islami esimene tugisammas on usk ühte Jumalasse ja Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) prohvetlusse. Teine tugisammas on palve, **kolmas on zakaat ehk maks, mida makstakse vaestele**. Zakaat on hinge ablatsioon. Islam on ainus religioon, kus vaesed paluvad rikaste eest: rikkad peavad ausalt oma raha teenima ning sellest alandlikult oma osa ka vaestele andma.

Araabia keeles tähendab *zakaat* „kasvu” või „puhastumist”. Seega tähendab *zakaati* andmine seda, et puhastame selle teoga oma vara. Vara kärpides anname talle juurde uut kasvujõudu, kuna heateo eest Jumal õnnistab meid. Islam õpetab meile, et kõik ilma vara kuulub Jumalale. See on vaid mõnda aega meie käes hoiul. Seega ei ole meil mingit õigust kogu vara vaid endale jätta, peame seda jagama teistega, kellele vähem antud.

Paljudes kohtades Koraanis räägitakse *zakaatist* ja palvest koos: kui sa usud Jumalasse, palveta Tema poole kinnitamaks oma usku, ja kui sa usud Jumalasse, ole Temale allaheitlik ja tee teistele inimestele head, olgu need siis vaesed või ükskõik millised muud abivajajad.

HEATEGUDE LIIGID

Heategemise võimalusi on islamis mitmeid. Raha andmine on üks heategemis viis, teistesse hästi suhtumine on samuti heategu, elusolendite eest hoolitsemine on heategu, vaeste toitmine on heategu, teistele naerataminegi on heategu, kellelegi hea nõu andmine on heategu.

Islam liigitab heated vabatahtlikeks ja kohustuslikeks. Moslem on kohustatud ühe osa oma rikkusest ära andma: seda nimetatakse *zakaatiks* või vaestemaksuks. Kõik ülejäänud heated, mida moslem teeb, on vabatahtlikud. Moslemit julgustatakse ja talle soovitatakse korda saata nii palju heategusid kui vähegi võimalik ning talle lubatakse selle eest tasu. Ramadani- ehk paastukuu lõpus, *aid al-fitri* pidustuste ajal, kasutatakse

võimalust vaestele toidu või millegi muu andmiseks, et ka nemad saaksid katta pidulaua. Seda andi nimetatakse *zakaat ul-fitr*. Igal moslemil, kellel endal on vähemalt ööpäevaks piisavalt süüa, on kohustuseks seda *zakaati* anda.

Jumal käsib moslemitel *zakaati* anda nii, et võtja ei tunneks end alandatuna või muul moel haavatuna. Islam õpetab meile, et varjatult antud almus on palju parem, kui see, mis on antud avalikult teiste ees.

Zakaatist ja vabatahtlikust almusest on juttu igas ilmutatud religioonis. Heated on üks tõend kaastunlikkusest teineteise vastu. Kõik ilmutatud religioonid innustavad usklikke ligimesearmastusele. Me kõik tuleme ju samast allikast ja sama sihiga.

ZAKAAT JA RIKKUSE JAOTAMINE

Zakaati mõtteks on rikkuse ühtlasem jaotumine ühiskonnas ja see näitab ka islami laiahaardelisust. Islam pole mitte ainult vaimse, vaid ka füüsilise ja sotsiaalse loomuga usk. Teiste sõnadega, islam käsitleb nii vaimseid kui ka materiaalseid küsimusi. Islamis on terviklik inimene hing ja keha. Hingel on oma kohustused ja kehal omad ning mõlemad peavad rahuldatud ja tasakaalustatud saama.

Islam on kõike hõlmav, viimane ilmutatud religioonide seas. Islam annab *zakaati* ehk vaestemaksu maksmiseks konkreetsed juhised. Vara pealt makstav *zakaat* muutub meile kohustuslikuks, kui aastas puhtalt teenitud ja kasutamata vara on (praeguse seisu järgi) rohkem kui 10 000 EEK. Kui aastane hoiustatav summa on väiksem, siis selle pealt *zakaati* maksuma ei pea. Moslem maksab aastas kord 2.5% kõigi oma kogutud rikkuste pealt, olgu tegu siis pangaarve, sularaha, hõbeda, kulla või kaubandus-artiklitega. See raha jaotatakse vaestele. Nii stabiliseerib islam inimeste majanduslikku seisu ühiskonnas. *Zakaat* laseb rikkusel ringi liikuda, nagu süda laseb verel kehas ringelda.

Nagu juba mainitud sai, on *zakaat* islamis üks kohustustest. Seda kogutakse ja jaotatakse islamiriigi poolt. Kui riik *zakaati* ei korja, peab moslem ise oma *zakaati* ära andma.

Zakaati kogutakse rikastelt ning jaotatakse vaeste vahel, kes pole füüsiliselt võimelised elatist teenima. *Zakaatist* on oma osa õigus veel saada inimestel, kes on materiaalses kitsikuses, *zakaatikogujatel* (palgaks töö eest), samuti ostetakse *zakaati* rahadega vabaks moslemitest vange. *Zakaati* antakse ka inimestele, kes on just moslemiteks hakanud, kuna nad võivad oma otsuse tõttu olla lahti öelnud näiteks perekonna hüvedest. *Zakaatiga*

aidatakse ka moslemeid nende võlgade maksmisel ning seda kasutatakse moslemite kaitseks ja islamist teavitamise jaoks. *Zakaati* võidakse ka anda reisil hätta jäänud moslemitele.

Tegelikult võib *zakaati* potentsiaalselt jagada enamusele inimestele. Varem või hiljem võime just meie olla need, kes kuuluvad vaeste, hädas olijate, vangide, võlgnike ja reisil hädasolijate hulka. Ilmas pole ühtki teist süsteemi, mille kohaselt materiaalselt abi antaks ka võlgnikele või reisil hädas olijatele.

Zakaat väljendab seega vendlust ühe riigi kodanike vahel. Usklikud peaksid olema kui üks keha. Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ütles: „*Kui üks liige haiget teeb, muutub kogu keha rahutuks.*”

KUIDAS JAGADA ZAKAATI?

Kas oleks parem jaotada oma 2,5% paljude inimeste vahel või anda see ühele inimesele, kui elatakse riigis, kus *zakaati* kokku ei koguta? Kui oletame, et kellelgi on ära anda 250 000 EEK, siis kas oleks parem, kui ta annaks selle ühele inimesele või näiteks jaotaks 10 vahel, 100 vahel? Arvestada tuleks sellega, et mida suurem on summa, seda rohkem saab sellega midagi ette võtta. Kui kellelgi on ära anda 250 000 EEK ja ta tunneb näiteks kedagi, kes on ettevõtlik, kuid vaene, peaks ta pigem selle raha andma sellele ühele kui paljudele. See üks ettevõtlik inimene saaks teha oma firma, hakata raha teenima ja seega saaks temast kunagi potentsiaalne *zakaati* maksja, rääkimata sellest, et ta oma tööga tekitab juurde töökohti ning inimesed hakkaksid seal raha teenima ning samuti *zakaati* maksta. Nii peakski raha ühiskonnas ringlema.

KOHUSTUSLIK ALMUS

Nagu juba mainitud sai, pole *zakaat* vabatahtlik. Kaliif (islamiriigi juht) Abu Bakri ajal keeldusid mõned moselmid *zakaati* maksmast. Abu Bakr võitles nende vastu, kutsudes neid nii korrale. Veelkord on selle näite varal näha, kuidas islam hoolitseb elu kõigi aspektide eest. Islamis ei tehta vahet sellel, mis juhtub mošees ja sellel, mis toimub riigis: usk ja poliitika käivad käsikäes, kuna mõlemad määravad inimese käekäigu siinses elus. Islam on inimesele juhatuses selles osas, kuidas suhtuda Jumalasse, kuidas suhtuda

kaaskodanikku, kuidas käituda ligimesega, kuidas vanemate ja kuidas muude pereliikmetega. Islam on juhatus nii siinseks eluks kui ka eluks peale surma.

Zakaat, mida oma vara pealt maksame, puhastab meie vara, kuid samas puhastab see ka meie hinge, kuna oleme suutnud aidata kitsikuses ligimest. Jumal soovib, et olekseime helded ja halastavad.

ZAKAATI ON KAHE SORTI

Vara pealt makstavat *zakaati*, millest eelpool ka juttu oli, nimetatakse ***zakaat ul-mal*** (zäkääät ul-määl). Kõige parem on seda maksta Ramadanikuul, kuna Ramadanikuul loetakse kõik heated 70- või 700-kordseks (lõputuse sümbol), kuid seda võib maksta ka Muharramikuus (kuukalendri esimene kuu) eelmise aasta eest.

Zakaat ul-mali peab maksma iga moslem, kellel jääb aastas kasutamata rahana järele umbes 10 000 krooni. *Zakaat ul-mali* peab maksma ka kalliste ehete või kinnisvara pealt, mida ei kasutata osteselt elamiseks vaid näiteks renditakse välja.

Zakaat ul-mali määr on 2,5%. Seda oleks parem maksta ühele kindlale inimesele kui paljudele, isegi kui su makstav summa on suur. Võib-olla tunned kedagi, kes on ettevõtlik ning kasutaks seda oma firma algkapitalina, nagu eelpool mainitud. *Zakaati* mõte ongi vara ühiskonnas õiglasemalt ringi käima panna, nii et kõik saaksid oma osa.

On veel teinegi *zakaat*, mida makstakse alati Ramadanikuus ning mida nimetatakse ***zakaat ul-fitr*** (häälidus: zäkääät ul-fitr). Selle hind on võrdne umbes ühe kilogrammi riisi hinnaga. Euroopas makstakse seda tänapäeval tihti rahas, kuid parem on seda maksta toiduainetes, nagu Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ja tema kaaslased tegid ja nagu seda siiani tehakse paljudes islamimaades. Soovitav on seda anda kellelegi, keda tunned (välja arvatud perekonnaliikmed).

KELLELE MAKSTA ZAKAAT UL-MALI?

1. vaestele, kes töötavad, kuid ei teeni piisavalt,
2. neile, kellel ei ole võimalust töötada,
3. neile, kes *zakaati* koguvad (islamiriikides kogutakse *zakaat* kokku ja sellest makstakse ka vastavatele ametnikele palka),

4. reisijale, kellel on reisil finantsprobleemid (tingimusel, et reisil oli ka mingi muu põhjus peale lõbu),
5. orja või vangi vabaks ostmiseks (tänapäeval näiteks inimese tööorjusest päästmiseks),
6. inimesele, kellel on vaesuse tõttu raskusi oma võlgade tasumisega,
7. orbudele,
8. neile, kes on just moslemiks hakanud ning kellel on sellega seoses raskusi (näiteks vanemad on neist lahti öelnud ja seega on neil majanduslikud raskused).

Kui naine on rikas ja mees vaene, võib naine oma *zakaat ul-mali* anda ka oma mehele, tingimusel, et mees ei osta selle eest otseselt midagi perele (näiteks toitu) vaid kasutab seda näiteks äri jaoks. Vara pealt makstavat *zakaati* laste eest ei maksta, seda maksavad vaid need, kellel on vara (ja lastel ju reeglina ei ole).

Kes ei vääri zakaati?

Zakaati ei vääri need, kes demonstreerivad oma vaesust ning invaliidsust. See on sama, kui Jumala süüdistamine: näe, mis Ta mulle teinud on! Iga moslem peab alati säilitama oma väarikuse ja mitte oma elu üle liialt kurtma. Kõigil meil on omad raskused.

NÄPUNÄITEID ZAKAAT UL-FITRI MAKSMISEKS

Ramadanikuul makstavat *zakaati* nimetatakse *zakaat-ul-fitr* (hääldus: zākāāt-ul-fitr). Selle hind on võrdne umbes ühe kilogrammi riisi hinnaga, tänapäeval makstakse reeglina veidi enam. Euroopas makstakse seda tänapäeval rahas, kuid parem on seda maksta toiduainetes, nagu Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ja tema kaaslased tegid ja nagu seda siiani tehakse paljudes islamimaades.

- Kõige parem on Ramadanikuu *zakaati* maksta ***aid ul-fitr* päeval, enne *aidi* palvet**, kuid seda võib maksta hakata alates 27. Ramadanikuu päevast. Kui arvad, et ei saa *aid ul-fitri* päeval maksta ja maksad ära 27. ja siis ikkagi tuleb välja, et saad ka *aidi* päeval maksta ja maksad, siis saad 2x rohkem *hasanasid*.
- Peale *aid ul-fitri* palvet ei ole *zakaat* enam *zakaat* vaid on lihtsalt *sadaqa* (tavaline almus). Seega, kes ei võta omale südameasjaks seda ära maksta Saatuse Öö ja *aidi* päeva palve vahelisel ajal, sellel jääbki see tegemata.

- Kui *aidi* päeva palveks ei ole *zakaat* makstud, siis annulleerib see palve. See, kes aga on oma *zakaati* tasunud, on saanud endale selle läbi kõigi paastuvigade parandaja.
 - Kes *zakaat ul-fitrit* ei maksa, selle paast ei tõuse taevasse.
 - Soovitatav on seda anda kellelegi, keda tunned (välja arvatud perekonnaliikmed).
 - Kui peres on 5 inimest: mees (moslem) + naine (kristlane) + 3 last, siis peab mees Ramadanikuu *zakaati* maksma 4 inimese eest.
 - Isegi, kui naine töötab, annab *zakaat ul-fitri* tema eest tema abikaasa. Kui mehel ei ole raha ja naine maksab *zakaati* nii tema kui enda eest, saab ta selle eest kahekordselt tasutud, kuna see ei ole tema ülesanne.
-

